

РЕШЕНИЕ

№ 4873

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 19.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10057** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на Н. И. Й. от [населено място], починал в хода на съдебното производство и заместен от сина си И. Н. И., срещу Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., с изх.№02-060-6500/546 от 30.06.2012г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” /ДФЗ/. С обжалвания административен акт е отказано изплащане на субсидии за заявените от жалбоподателя парцели по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/.

Жалбоподателят първоначално, а в следствие неговият правоприемник в процеса, моли за отмяна на административния акт като незаконосъобразен. Счита, че административният акт не е мотивиран съобразно изискванията на закона, което затруднява защитата му. Твърди, че дейностите по почистване и поддържане на заявените парцели в добро земеделско и екологично състояние започват след подаване на заявлението. Твърди, че съгласно утвърдения национален стандарт 4.1. първата коситба трябва да се извърши в срок до 15 юли, а заснемане за цифровата ортофотокарта /ЦОФК/ е извършено преди това. Твърди, че за извършената проверка на място не му е връчван протокол и не е запознат с резултатите, което сочи като съществено нарушение на административно-производствените правила. Претендира разноски.

Ответникът –изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие”,

чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира заплащане на възнаграждение за процесуален представител и направените по делото разноски за експертиза.

Съдът при преценка на допустимостта на жалбата с оглед събраните по делото доказателства приема следното:

Жалбата е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по всички съображения, изложени в нея.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с У.: 06/180611/41702 от 02.05.2011г. Жалбоподателят е заявил за подпомагане по СЕПП 15 парцела с обща площ 107,07 ха. Всички парцели са заявени като група култури постоянно затревени площи - мери и пасища. В заявлението – т.3 по част „Декларации, задължителни за участие по схеми и мерки за подпомагане, базирани на декларираните площи“, жалбоподателят е декларирал, че към момента на подаване на заявлението земеделските парцели, с които кандидатства за подпомагане, отговарят на Условието за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, утвърдени със заповед на министъра на земеделието и храните /МЗХ/.

С административната преписка е представена справка от електронната проверката за допустимост, извършена при заявяването и подписана също от жалбоподателя и приложена към заявлението, при която не са установени недопустими площи.

Не са установени площи на застъпване – площи, заявени както от жалбоподателя така и от други лица.

Цифровата ортофотокарта за процесните парцели е изготвена въз основа на самолетни снимки, извършени на 24.06.2011г. Жалбоподателят е подал възражение срещу одобрения от МЗХ слой за подпомагане за 2011г., което не е било уважено.

Административната преписка не съдържа данни за извършена проверка на място.

С обжалваното уведомително писмо е приета като недопустима за подпомагане площ от 32,57ха, която представлява 43,72% от допустимата площ /процент на наддеклариране/. Тъй като процентът на наддеклариране е по-голям от 20%, санкционирана е цялата допустима площ от 74,5ха като не са оторизирани суми за изплащане.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза по поставени от ответника задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Вещото лице е установило грешки при разчитането на ЦОФК. В някои парцели като недопустими са били определени участъци, в които има налични храсти или дървета, но те не са компактни, а са мозаечно разположени и под 50 броя на хектар, което отговаря на условията за допустимост. В други парцели изобщо няма дървесна и храстовидан растителност, дори в един от определените от ответника недопустим участък са заснети пашуващи животни. Непрецизно са определени границите на гъсто захрастените участъци. Недоустимата площ представлява оголени и каменисти участъци, както и непочистена храстовидна растителност предимно по краищата на парцелите. Вещото

лице е установило, че е извършена проверка на място от ОСЗ-В. на един от заявените парцели –БЗС 49223-88-1-1, в който има голям захрастен участък в средата и малък участък по западната граница. При заявяването жалбоподателят е изключил по-голямата част от захрастения участък в средата. Общият размер на недопустимата площ, установен от експертизата е 15,88ха, като процентът на наддеклариране е 17,41%.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма, при несъществени нарушения на административно-производствените правила, но в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона.

Съгласно чл.20а ал.1 от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция. С уведомителното писмо жалбоподателят е уведомен за предприетите действия по заявлението му. Тъй като с уведомителното писмо непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя, съдът счита, че то е индивидуален административен акт и следва да има задължителното съдържание, посочено в чл.59 ал.2 от АПК. Фактическите и правни основания за издаването му се съдържат в таблицата, представяща начина на формиране на общата сума за финансово подпомагане.

Тези факти се установяват от приложената по делото административна преписка, която съставлява мотивите на административния акт, и бяха проверени в хода на съдебното производство с експертиза.

Отпадането на площи в резултат на актуализиране на допустимия слой през 2011г, е следвало да бъде обосновано в административния акт заедно с относимите факти. До началото на 2012г. с изменението на Наредба № 105 от 2006г. (ДВ бр. 21 от 2012г.) и приемането на нови чл.чл. 16а, 16б, 16в и 16г, не съществува нормативен ред, по който да бъде приеман и определян допустим за подпомагане слой. Специализираният слой „Площи, подходящи за подпомагане за 2011г.” е създаден от МЗХ с цел да бъде използван за извършване на окончателните кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2011г. и да послужи като основа при заявяване на кампания 2012г., но той няма обвързващ характер. Това не освобождава ответника от задължението да извърши конкретна и пълна проверка по всяко заявление и в случай, че се установят несъответствия да назначи допълнителни проверки, с които да установи обективните факти – още повече, че в конкретния случай при стартираната проверка за недопустимост още при подаване на заявлението не са установени недопустими площи. Явно при извършената кръстосана проверка на БЗС 49223-88-1-1 са открити нередности, макар и непосочени какви, и е била извършена проверка на място от ОСЗ-В., както сочи експертизата. Данни за това обаче няма в административната преписка и ответникът не се позовава никъде на тази проверка. Няма данни жалбоподателят да е бил запознат и с резултата от проверката. Неназначаването на проверки и незапознаването на земеделския производител с резултата от проверката представлява нарушение на процедурата на чл. 28 ал. 2 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията. Доколкото обаче тези нарушения не могат да променят установените факти, те не следва да бъдат ценени като съществени.

От решаващо значение за отпускане на субсидите е единствено обстоятелството дали парцелите отговарят на изискванията за подпомагане, което бе проверено в съдебното производство чрез експертиза, включително и на парцела, за

който се твърди че има извършена проверка на място.

Експертизата установи грешки в определянето на допустимата за подпомагане площ. Грешките се дължат на неправилно и непрецизно разчитане на ЦОФК, както и на неправилно приложение на чл. 16 ал.1 от Наредба №5 от 10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища, съгласно която допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато:

1. на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение);

2. дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на земеделските животни;

3. на тях има мозаечно разположени сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени, които заемат не повече от 10 % от общата площ на пасището, след изключване на неподходящите за подпомагане площи по [чл. 15, ал. 2.](#)

Условията за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние са утвърдени със Заповед №РД-09-616 от 21.07.2010г., издадена от МЗХ, като за осигуряване на минимално ниво на поддръжка на естествените местообитания са определени и следните стандарти, относими към разглеждания случай:

Национален стандарт 4.1.: Земеделски стопани, ползващи постоянно затревени площи (пасища и ливади), са длъжни да поддържат минимална гъстота от 0,15 животински единици на хектар (ЖЕ/ха) или да извършват минимум 1 коситба за съответната година - до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските райони, включени в обхвата на необлагодетелстваните планински райони.

Национален стандарт 4.2.: Задължително е постоянните пасища и ливади да се почистват от нежелана храстовидна растителност. Да се провежда борба с агресивни и устойчиви растителни видове - орлова папрат (*P. aquilinum*), чемерика (*V. spp.*), айлант (*A. altissima*), аморфа (*A. fruticosa*) и къпина (*R. fruticosus*).

За земеделски земи (затревени площи) с висока природна стойност, земите попадащи в националната екологична мрежа Натура 2000 и защитените територии, в зависимост от завареното положение на ливадата или пасището се разрешава да се оставят мозаечно разположени единични или групи дървета храсти и/или синори, до 25 % от общата затревена площ.

Национален стандарт 4.3.: Задължително е да се запазват съществуващите полски граници (синори) в блока на земеделското стопанство и/или земеделския парцел.

Национален стандарт 4.4.: Задължително е опазването на земеделски площи в близост до гори от навлизането на дървесна и храстовидна растителност в тях.

Действително, процесните парцели са заснети преди да е изтекъл срокът за първата коситба съгласно стандарт 4.1., но това обстоятелство е без правно значение, тъй като не са установени недопустими площи, които да не са окосени или изпасани /площи с висок тревостой/. Експертизата установи, че недопустимите за подпомагане площи представляват непочистена храстовидна растителност предимно по краищата

на земеделските парцели, както и компактни участъци с храстовидна и дървесна растителност. Това сочи на неспазване на условията по стандарти 4.2. и 4.4., за които няма определен срок, както за коситбата по стандарт 4.1. Следователно, по аргумент от стандарт 4.1., към момента на подаване на заявлението земеделските парцели следва да отговарят на изискванията на стандарти 4.2. и 4.4. – именно тези обстоятелства е декларирал жалбоподателят при подаване на заявлението. Изключение се прави единствено по отношение на първата коситба – към момента на заявяване парцелите може да не са окосени, но те следва да отговарят на останалите изисквания на утвърдените Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние и трябва да се поддържат в това състояние в продължение на стопанската година.

Възраженията на жалбоподателя във връзка със сроковете за изпълнение на националния стандарт 4.1. са неоснователни.

Фактическите констатации в административния акт не съответстват на действителното фактическо положение и на правното основание за издаване на акта.

Административният акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за повторно разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона. При повторното разглеждане на преписката следва да бъдат отстранени грешките при изчисляване на допустимите за подпомагане площи в съответствие с установеното от експертната група. Това ще наложи преизчисляване на процентното съотношение между допустима и недопустима за подпомагане площ и определяне на размера на субсидията в съответствие с разпоредбата на чл.58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията.

В изпълнение на правомощията си по чл.174 от АПК във връзка с чл.57 ал.1 от АПК съдът счита, че следва да се определи 14-дневен срок за повторно разглеждане на преписката и издаване на административния акт.

При този изход на спора разноските са в тежест на ответника, който на основание чл.78 ал.5 от Гражданския процесуален кодекс е направил възражение за прекомерност на възнаграждението на процесуалния представител на жалбоподателя. Ответникът следва да възстанови на жалбоподателя сумата 2 010 лева, представляваща разноски за държавна такса и възнаграждение за процесуален представител. Съдът, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото и неговия материален интерес, както и отдалечеността на местожителството на жалбоподателя, счита, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Възражението на ответника в тази връзка е неоснователно.

Мотивиран така и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., с изх.№02-060-6500/546 от 30.06.2012г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново разглеждане при спазване на указанията по тълкуването и

прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане на съдебното решение в сила.
ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие” да заплати на И. Н. И., с ЕГН [ЕГН], сумата
2010 /две хиляди и десет/ лева, разноси по делото.
Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с
касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му чрез
Административен съд София – град.

СЪДИЯ: